

El fred de Vic i l'escalfor de la Lluita

Roser Iborra repassa en aquest article els fets dels últims dies en la lluita per la dignitat en el treball al sector carni | «Hi ha gent que es pensa que això no l'afecta. No va exactament de llaços grocs, però aquest conflicte és a la base de la nova república que volem construir» | «La lluita dels treballadors i treballadores de les Càrnies és a la base de la precarització extrema laboral»

Montse Castañé i altres membres de Càrnies en Lluita i treballadors del sector durant la defensa de la moció pel respecte als drets laborals a les càrnies | Sara Blázquez

Fa gairebé un any, el març de 2017, el Parlament de Catalunya va aprovar una [reforma de la llei de cooperatives](#) per tal d'evitar el frau de llei que suposen les falses cooperatives que operen a la majoria d'escorxadors, i que suposen una perversió total de la mateixa idea cooperativista: no ets treballador sinó soci virtual, i per això no tens cap dret: ni atur, ni vacances, ni assistència sanitària com cal. Però assumeixes les cotitzacions d'un autònom...

La reforma de la llei de cooperatives catalana, que [retorna als treballadors una part dels seus drets](#), no s'ha aplicat. I no només això: a Le Porc Gourmet (Santa Eugènia de Berga, Osona), concretament, [s'ha coaccionat a una bona colla de treballadors](#) per tal que acceptin integrar-se a una altra cooperativa, Auga, gallega, per evitar el compliment de la llei catalana. Els qui no han acceptat aquest xantatge són ara al carrer.

El dijous passat, dia 1 de febrer de 2018, vint-i-vuit persones van anar a treballar, a les quatre de la matinada (!), a l'escorxador Le Porc Gourmet, però no els van deixar entrar. Els van dir que estaven acomiadats. Sense cap avís previ. Sense atur. Sense ni cinc. Vint-i-vuit famílies a la intempèrie.

Le Porc Gourmet, un nom que suggereix refinament gastronòmic, quina indecència!

Hi ha gent que es pensa que això no l'afecta. No va exactament de llaços grocs, però aquest

---

conflicte és a la base de la nova república que volem construir. Molts dels fills i filles d'aquestes famílies han nascut aquí, van a les escoles d'aquí, són el nostre futur pròxim. I això sense oblidar que el frau de llei que representen les falses cooperatives són un forat negre que engoleix drets mínims laborals i que s'estan estenent a altres sectors. Per tant, una victòria dels treballadors i treballadores de Le Porc Gourmet tindrà repercussions en més precarització, o no, de tot el món laboral.

Dissabte dia 3, diumenge dia 4 i dilluns dia 5 d'aquest febrer gèlid i nevat, els treballadors acomiadats estaven acampats a la plaça major de Vic, on la llibertat per als presos polítics es reclama amb lletres molt grans, i sort que és així. A l'acampada hi havia una senyera enmig dels rètols reivindicatius. A la intempèrie, enmig d'un fred inhumà, vint-i-vuit persones estaven lluitant per la seva dignitat, que també és la nostra.

No només això: El dia 7 de febrer eren a l'Ajuntament de Vic, on es va aprovar una moció de solidaritat amb aquestes famílies i aquesta lluita, per unanimitat de totes les regidores democràtiques. Marc Barnolas, de Capgirem Vic, va fer notar que l'Ajuntament de Vic no ha aportat ni un euro a aquesta lluita, i en canvi subvenciona sopars del Porc d'Or, per exemple: la *jet-set* de la ignomínia. Esperem, doncs, que de la moció en paper passin al suport real, començant per l'assistència social i urgent a les famílies.

El dia 8 eren en una [roda de premsa al Parlament](#) de Catalunya, per denunciar la situació, i el diumenge 11 en una [rua de cotxes](#) que començava a Vic. Són un exemple de lluita!

Cal tenir en compte, també, que el frau en cotitzacions a la seguretat social de les falses cooperatives és un greuge comparatiu per a les empreses que compleixen amb les seves obligacions; i també suposa un cost en emergència social per a tota la comarca. Que un treballador en actiu, després de jornades maratonianes i inhumanes d'una feina esgotadora (físicament i mentalment) no arribi a fi de mes, és intolerable; però que aquest mateix treballador o treballadora es trobi, de cop i volta, al carrer en el sentit més literal de la paraula, és inadmissible: per a ells i elles en primera persona i per a tots i totes les ciutadanes d'aquest país que volem construir.

La lluita dels treballadors i treballadores de les Càrnies és a la base de la precarització extrema laboral. La seva victòria trencarà la baula d'una cadena que ens oprimeix a totes, a tots.

Roser Iborra és membre de Càrnies en lluita. L'article s'ha publicat en col·laboració amb la revista 'Cooperació Catalana'